

Guds Rige: Nuværende eller fremtidig?

(Kingdom of God: Present or Future?)

By Anthony Buzzard

“I Apostlenes Gerninger var Guds Rige stadig kernen i den kristne lære”

(Eng.: “*In the Book of Acts the Kingdom of God was still the general formula for the substance of Christian teaching*”) (Hastings Dictionary of the Bible, Vol. 2, p. 855).

Vendingen “Guds Rige” på Jesu læber var uden tvivl kernen i hans budskab.

“Guds Rige er det centrale tema i Jesu lære, og det omslutter hele hans forståelse af sin egen person og gerning.”

(Eng.: “*The Kingdom of God is the central theme of the teaching of Jesus, and it involves his whole understanding of his own person and work*”) (Theological Word Book of the Bible, Alan Richardson, p. 119).

På trods af dette diskuteres betydningen af Guds Rige stadig i stort omfang. Dette emne er kernen i det budskab Jesus prædikede og er dermed **det kristne budskab**. Dette bliver stadig diskuteret og er derved med at give indtryk af, at emnet er ekstremt komplekst og at sandheden i budskabet nærmest er umulig at afdække.

Lærde mennesker har lagt en enorm mængde energi i at analysere bibelske og ikke-bibelske beviser i forsøget på at afdække det centrale tema i Jesu undervisning. Kan det virkelig passe, at det Nye Testamente ikke kan give os en klar idé om, hvad Kristus og apostlene ville have os til at forstå med “Guds Rige”?

Det der er på spil her er *intet mindre end budskabet om frelsen*.

Stort set alle forfattere på dette emne, er enige om at Riget både har nuværende og fremtidige referencer i det Nye Testamente. Men det er referencerne til det nuværende der har det med at tiltrække sig mest opmærksomhed, hovedsageligt fordi Jesus insisterede på det faktum, at Guds Rige ankom sammen med hans missionering. Hvor dybt denne opfattelse har fået lov til at fæstne sig, kan vi teste ved at spørge rundt i forskellige religiøse kredse, om hvad de forstår ved begrebet “Guds Rige”. Svaret vil næsten uvægerligt være, at Guds Rige er en nuværende realitet, et “Guds-styre” i hjerterne hos de troende, og at Riget derfor i noget omfang, er lig med kirken. Den konklusion kan måske virke overbevisende, hvis det ikke var for den store mængde af imponerende simple skriftsteder i det Nye Testamente, som direkte modsiger idéen om at Riget er nuværende, i den forstand, at det kom med Jesus. Men overraskende nok, lader det til at disse skriftsteder har undgået meget opmærksomhed. Selvom de indlysende støtter den kendsgerning, at det kommende Guds Rige i det Nye Testamente, kædes sammen med, - *ikke* Jesu missionering i Palæstina - men med Messias’ komme i Rigets hæder og ære ved denne tidsalders ende (Ofte populært, men forkert beskrevet som “verdens ende”). Det er derfor afgørende at skelne imellem proklamationen af det gode budskab (Evangeliet) om Guds Rige, og det fremtidige komme af Guds Rige, som konsekvent kædes sammen med Jesu komme i hæder og ære ved slutningen af den “næværende onde verden” (Galaterne 1:4).

Det kommende Rige:

Enhver analyse af tidsmomentet omhandlende Guds Rige, bør først og fremmest tage udgangspunkt i det Nye Testaments brug af ordet "kommende", angående Guds Rige. Mener forfatterne af det Nye Testamente at Riget allerede var ankommet? Eller at det var en fremtidig begivenhed? Vi ser med det samme, at vi uophørligt skal bede om at Riget skal komme: "Komme dit Rige" (Matthæus 6:10; Lukas 11:2). Jesus var uden tvivl til stede, da disse ord blev talt og alligevel opfordrer han sine disciple til at bede om at Riget må komme! Det er derfor klart, at Riget ikke var kommet på det tidspunkt; og dette indtryk forstærkes af det faktum, at Jesus, i en tale kort inden sin død, ikke forventede igen at skulle drikke af vintræets frugt før Guds Rige var kommet. Yderligere, Josef fra Arimatæa, som var en discipel (Matthæus 27:57) og forstod derfor troen, ventede, under korsfæstelsen, stadig på Rigets komme. (Markus 15:43; Lukas 23:51). Rigets komme er her tydeligvis en fremtidig begivenhed. Som en absolut bekræftelse herpå, ser vi i Lukas 23:51, at det er de fremtidige kataklysmiske begivenheder, ledende op til Kristi genkomst i hæder og ære, som også bringer bud om Guds Rige: "Saaledes skulle ogsaa I, naar I se disse Ting ske [varsel om den nært forestående genkomst af Kristus i hæder og ære], skønne, at Guds Rige er nær" -- "About to come". Kristi fremtidige genkomst hænger altså sammen med Guds Riges komme.

Vi bør tilføje til disse passager, den afgørende lignelse i Lukas 19, i hvilken Jesus beskriver sig selv som "En højbaaren Mand" altså en fornem herre, som skal rejse til et "fjernt land" (dvs.: til sin far i himlen) for at modtage autoritet til at herske, og derefter vende tilbage som konge for at oprette Riget. Denne information gives af Kristus for at rette den misforståelse, at Riget skulle fremstå med det samme (Lukas 19:11). Ifølge Jesus, skal det uden tvivl komme, men ikke i den umiddelbare fremtid. Det er vigtigt at lægge mærke til, at Jesus var nær Jerusalem da han udtalte forventningen om at Riget skulle fremstå synligt. Dette viser at det var forstået blandt jøderne, at Riget skulle være et Messias-styre, med center i Jerusalem, sådan som alle profeterne havde set det. Jesus sagde intet, hverken da eller efter hans opstandelse, om at deres forståelse af Riget var grundlæggende forkert. Det er kun spørgsmålet om Rigets ankomst til jorden der skal tydeliggøres, og der er ingen præcis kronologisk information tilgængelig her eller andre steder i det Nye Testamente, som tillader os at fastsætte datoer. Det Nye Testaments budskab om Jesu genkomst har lidt stor skade, af dem der bukkede under for illusionen om, at vi kunne kende det præcise tidspunkt for denne storslåede begivenhed på forhånd.

I lignelsen i Lukas 19 er der to vigtige pointer: For det første at Riget endnu ikke var kommet i slutningen af Kristi forkyndergerning. For det andet at det (Riget) vil opstå, når Jesus vender tilbage fra et "fjernt land" efter en ikke nærmere defineret periode af fravær. Det bør være tydeligt, at skriften selv afviser og ugyldiggør den populære idé, at Riget ankom sammen med Kristi forkyndergerning her på jorden. I alle tilfælde hvor det simple verbum "komme" bruges om Riget, beskriver det en fremtidig begivenhed. (Vi gemmer til senere, den håndfuld skriftsteder der, på en anden måde, indikerer tilstedeværelsen af Guds Rige under Kristi forkyndergerning da han var her på jorden).

"I Guds Rige":

Vi kan nu undersøge en gruppe udsagn som beskriver en situation, hvor mennesker siges at være "i Riget". Fortæller det Nye Testamente at der refereres til en nuværende eller fremtidig tilstand? Vi finder første sted i Matthæus 8:11, hvor der siges, at mange skal sidde til bords med Abraham, Isak og Jakob i Himmeriges Rige, mens andre af Rigets børn skulle kastes udenfor. Det der beskrives

her, er den messianske nadver, som skal finde sted ved Jesu genkomst. Ved den sidste nadver i påsken, forklarede Jesus ydermere, at han ikke mere skulle drikke af vintræets frugt, før end at han skal drikke den ny "i min faders Rige". (Matthæus 26:29, Lukas 22:16). Her skal det siges, at "i min faders Rige" refererer til "førend Guds rige kommer" bare to vers senere. (Lukas 22:18).

Et andet skriftsted giver samme billede af Riget der skal komme. Jakob og Johannes beder Jesus om at give dem høje positioner "i dit (Jesu) Rige" (Matthæus 20:21). Dette er åbenlyst en forespørgsel for positioner i det fremtidige messianske rige, og selvom ønsket ikke kan opfyldes, så bekræfter Kristus at de højeste positioner vil blive tildelt til dem Gud udvælger (Matthæus 20:23). I denne sammenhæng bør vi også referere til Matthæus 19:28, som ligeledes placerer indvielsen og initieringen af Guds styre i den nye tidsalder (new age) eller nye verden (new world) (Moffatt og ESV). På dette tidspunkt sidder Kristus på sin herligheds trone, når "Menneskesønnen kommer i al sin Herlighed" (Matthæus 25:31), og hans myndighed og ret til at regere deles med apostlene. Da skal de retfærdige "skinne som solen i deres faders Rige" (Matthæus 13:45). Når vi sammensætter Matthæus' og Lukas' beskrivelser af det kommende Rige, får vi det klareste mulige billede af det håb som oplivede apostlenes menighed:

"Men Jesus sagde til dem: »Sandelig, siger jeg eder, at i Igenfødselen, naar Menneskesønnen sidder paa sin Herligheds Trone, skulle ogsaa I, som have fulgt mig, sidde paa tolv Troner og dømme Israels tolv Stammer. I ere de, som have holdt ud med mig i mine Fristelser. Og ligesom min Fader har tildelt mig Kongedømme, tildeler jeg eder at skulle spise og drikke ved mit Bord i mit Rige og sidde paa Troner og dømme Israels tolv Stammer.«" (Matthæus 19:28; Lukas 22:28)

En sådan vision af den næste alder, den messianske æra, ville uden problemer blive forstået af Jesu samtidige der var bekendte med teksterne om profeterne, for de forudså alle en gylden æra med verdensfred, som skulle regeres af Messias kongen.

"Indgang i Riget" og "arve Riget":

Når vi nu har fastslået, at Rigets komme er en fremtidig begivenhed som hænger sammen med Kristi genkomst i herlighed, samt det at være "i Riget", er at have opnået andel i det eskatologiske (fremtidige) Rige, må vi nu undersøge det hyppige brug af ordene "indgang" og "arve" i forbindelse med Riget. Indgang i riget og arven af Riget, er naturligvis helt grundlæggende i hele det Nye Testamente. Hvornår finder dette sted?

Vi finder et utvetydigt svar på dette i Matthæus 25, hvor fårene inviteres at arve Riget (eller indgang i Riget) (v. 34) "Men naar Menneskesønnen kommer i sin Herlighed og alle Englene med ham, da skal han sidde paa sin Herligheds Trone". Dette er tydeligvis noget der foregår i fremtiden. Indgang til Guds Rige er andetsteds ligestillet med indgang til "livet" eller "livet i den kommende verden" som indtræder når Kristus kommer igen ved enden af denne tidsalder. (Matthæus 18:8-9; Markus 9:43, 45, 47; 10:30; Lukas 18:30). Disse passager er definerende for betydningen af "indgang til Riget" og "arve Riget". Referencerne i Markus, Matthæus og Lukas er hver gang til en fremtidig begivenhed (i Johannesevangeliet er der større tendens til at beskrive disse kommende begivenheder, som værende noget der opleves nu, men det betyder ikke, at Johannes ikke delte forventningen om Rigets fremtidige synlige manifestation ved Messias' genkomst med sine apostelbrødre).

En meget vigtig række af parallelle udtalelser af Matthæus, sidesætter indgang i Riget med "indgang

til livet”, “blive frelst” og med “spise og drikke i Riget” samt “dømme” (de tolv stammer af Israel i den næste verden (se Matthæus 19:16-28)). Her refereres hver gang til den fremtidige frelse, som gives til de troende ved Messias’ genkomst; og af alle termerne der her bruges om frelsen, er arven af Guds Rige den mest fremtrædende, som i så mange andre skriftsteder i det Nye Testamente. Idéen om at “arve Riget” og “indgang i Riget”, er udledt af det Gamle Testaments løfter til Israel om at arve og gå ind i det forjættede land, Kana’an. Det Nye Testamente lover de troende, at de vil få “indgang i Riget” og “arve” landet (Israel), og dermed Guds Rige på jorden (Matthæus 51.5; Åbenbaringen 5:10, osv.). Løftet om det hebraiske land, som bygger på pagten, er i det Nye Testamente løftet om den fremtidige indgang i Guds Rige.

Markus giver os i 9:43, 45 og 47, en klar definition af de to mulige skæbner for et menneske. Disse er at “gå ind til livet” eller “fare til Helvede til den uudslukkelige ild”. Det samme siges som “gå ind i Guds Rige” eller “blive kastet i Helvede hvor ilden ikke udslukkes” (9:47-48). Dette fortæller udover skyggen af tvivl, at “indgang til Guds Rige”, er en fremtidig begivenhed, som foregår parallelt med at “blive kastet i Helvede”. Der er intet vers i Markus evangeliet, der antyder at Guds Rige er her på jorden allerede. Markus introducerer os til Guds Rige, ved at fortælle os, at Jesus sagde at Guds Rige “var kommet nær” (Markus 1:14-15) eller nærmede sig. At dette ikke betød at Riget allerede var tilstede, er tydeligt ud fra disse 2 kendsgerninger. I Markus 15:43 læser vi, at en fremtrædende discipel, stadig “venter på Guds Rige”. Dette var efter Jesu korsfæstelse. Markus forventede næppe at vi skulle tro at Riget kom samtidig med at Jesus gik på jorden, når discipelen stadig ventede på Riget efter Jesus var død. Udtrykket “Guds Rige er kommet nær” finder vi igen i parallellen “alle tings ende er kommet nær” (1. Peter 4:7) og “Herrens tilkommelse er nær”. I ingen af disse tilfælde, kan der være tale om en begivenhed der allerede havde fundet sted. De forventes i stedet i fremtiden, ligesom Guds Rige.

Disse kendsgerninger fører os tilbage til starten af Johannes Døberens forkyndelse. Han prædikede samme budskab som Jesus selv prædikede: “Omvender eder, thi Himmeriges Rige er kommet nær”. (Matthæus 3:2; 4:17, 23). Johannes præsenterer os for udsigten til de to store begivenheder på den åndelige horisont. Disse to er enten at “Samle sin Hvede i Laden” dvs. Indgang i Riget, eller som avnerne “opbrænde med en uslukkelig ild” dvs. at blive kastet i helvedes ild (Matthæus 3:12).

Fremtiden som Jesus og NT ser den, giver os mulighed for enten at “gå ind i Riget”, som er det samme som at “arve” eller “gå ind til livet i den næste verden/tidsalder” (entering the life of the age to come), eller at “brænde som avnerne i en uslukkelig ild”. Disse to skæbner som evangeliet forkynder, er både det gode budskab såvel som det advarende budskab, om “Laden eller ilden” (the Barn or the Bonfire).

Guds Rige i Apostlenes Gerninger og epistlerne (brevene):

Hvis vi kigger på de beviser der ligger udover evangelierne, ser vi at Paulus konsekvent bruger udtrykket Guds Rige til at beskrive den fremtidige belønning og mål for det nuværende kristne liv. Bogen, the Theological Wordbook of the Bible (Alan Richardson, side 119-121), som er én blandt mange autoriteter på området, bekræfter dette på denne enkle måde: “Guds styre er endnu ikke oprettet” (“God's reign is still to be established”), som det fremtidige messianske styre. Denne autoritet pointerer dermed, at det er med reference til det fremtidige rige, at Kristus byder sine disciple at bede: “Komme dit Rige”. Denne autoritet fortæller det således:

Evangelierne undtaget; så er det er som hovedregel i denne forstand [fremtidig], at udtrykket Guds Rige bruges i det Nye Testamente til at betegne det messianske Rige, som målet og belønningen i himlen for det kristne liv”

Det er derfor uden tvivl, at Guds Rige først og fremmest er det fremtidige messianske rige, som skal etableres af Kristus ved hans genkomst.

Vores citat herover antyder, at Guds Rige vil være i Himlen (underforstået: ikke her på jorden). Denne populære idé, blev dog afvist i en artikel i London Times, 22. Nov., 1980, i hvilken Kenneth Leech fastslår, at beskrive Guds Rige som “ikke-jordisk”, er at gøre grin med hele det jødisk-kristne håb for jordens transformation: “Komme dit Rige. Ske din vilje, på Jorden, som den sker i Himlene”. Jesus lovede sine følgere en fornyet jord, og Abraham, de troendes fader, forventede at skulle arve Kanaan (Heb. 11:8). Han har endnu ikke arvet landet (ApG. 7:5). Først når han tager del i genopstandelsen, arver han landet.

Som eksempler på referencer (udenfor evangelierne) til det fremtidige Rige, kan disse nævnes:

*ApG 14:22: “ vi maa igennem mange Trængsler indgaa i Guds **Rige**” (Bemærk det hyppige ny-testamentlige tema: Lidelse nu - Ingang til **Riget** el. Regér i **Riget senere**.)*

*Jakob 2:5: “Hører, mine elskede Brødre! Har Gud ikke udvalgt de for Verden fattige til at være rige i Tro og Arvinger til det **Rige**, som han har forjættet dem, der elske ham? (Som flere steder i epistlene - Arv i udsigt nu, Modtaget **Riget senere**).*

*2. Peter 1:11: Ved at opbygge Kristne karakter-værdier nu, “skal der rigelig gives eder Indgang i vor Herres og Frelsers Jesu Kristi evige **Rige**”*

*Åb 11:15: “Herredømmet [Kingdom = **Riget**] over Verden er blevet vor Herres og hans Salvedes” (en vision om den fremtidige overdragelse af magt til Jesus ved hans genkomst).*

1. Kor. 15:50: “Kød og Blod kan ikke arve Guds Rige”. Altså, en transformation af vores nuværende fysiske legeme til et åndeligt legeme, er krævet for at kunne få arven i Guds Rige. Dette er et afgørende argument for, at Paulus ser Riget som værende primært fremtidigt. Det er umuligt for os, at arve Riget nu. Det kan kun ske ved en fremtidig genopstandelse.

De passager vi indtil videre har kigget på, både i evangelierne og epistlerne, må da retfærdiggøre denne interessante pointe fra en eskatologisk forfatter i værket: “Dictionary of Christ and the Gospels”. Forfatteren refererer udelukkende til Matthæus, Markus og Lukas, men pointen er stadig gældende for hele det Nye Testamente:

“Der er ikke noget i de synoptiske Evangelier [Matthæus, Markus og Lukas] der modarbejder det eskatologiske [fremtidige] syn på Guds Rige. At Guds Rige ikke er “nuværende” er på nogle måder uforeneligt med det faktum, at det også er, ja faktisk primært er fremtidigt. Jesus tog ikke afstand fra den traditionelle opfattelse af, at enden ville komme i form af en katastrofal transformation som ville kulminere i Messias’ komme (ham selv) fra himlen.

Han synes i alle tilfælde at bekræfte og besegle denne opfattelse... Han så bestemt disse fantastiske begivenheder af nedbrydelse og genopbygning, som den perfekte etablering af Guds Rige på jorden". (Dictionary of Christ and the Gospels, vol. I, pp. 530, 531, fremhævet tekst tilføjet)

En lignende konklusion laves af en anden forfatter i det samme værk (som udmærker sig ved dets fine sortering/gruppering af bibelsk data) i en diskussion om det kommende Rige. Forfatteren forklarer at Riget i én forstand allerede er her på jorden:

"Vi lærer fra Jesus at tænke på Riget som kommende. I Fadervor beder vi "komme dit Rige"! Og der er mange andre skriftsteder som viser at disse ord henviser til en fantastisk fremtidig begivenhed. Men de klareste af disse skriftsteder, er dem der handler om vækst: Ukrudtet, Sennepsfrøet, Surdejen, Vod (Fiskenet), Sæden (frøet) der vokser i hemmelighed... Disse sammenfatter billedet af, at Rigets begyndelse er en åndelig kendsgerning her og nu, samt begrebet som værende eskatologisk og omhandlende Riget som tingenes fremtidige perfekte tilstand. Det er tydeligt at Herren aldrig slap synet af den fremtidige endelige opfyldelse af dette ideal. Han så konsekvent nutiden i det klare lys af det der skal komme, og han lærte sine følgere at leve og arbejde med dette fremtidige mål for øje. (Lukas 12:37)" (Dictionary of Christ and the Gospels, Vol. I, p. 775, understregning tilføjet).

Forventning om Riget

Det er rigtigt at en håndfuld af vigtige passager der beskriver Guds Rige, beskriver Riget i nogen forstand som tilstedeværende under Kristi og apostlenes missionering, men også som en nuværende realitet for de kristne generelt. Selvom disse passager kun udgør en lille del af de utallige referencer til det fremtidige Rige, så bruges disse alligevel hyppigt i diskussioner om Riget i vores tid. Dette kan give et vildledende indtryk af den overvejende del at det Nye Testaments syn på Guds Riges natur. Det fremtidige Rige, så hyppigt bevidnet i det Nye Testamente og som det fremtidige mål for de troende, refereres fejlagtigt ofte til som allerede værende "fuldbyrdet", selvom dets komme, ifølge Bibelens forfattere, er *begyndelsen* på en verdensomspændende Messias-regering her på jorden.

Forståelsen af Riget som tilstedeværende under Kristi forkyndelse, må ikke forplumre billedet af- eller fjerne fokus fra det fremtidige Rige der skal etableres ved Kristi tilbagekomst.

En parallel kan ses i den billedlige genopstandelse, som Paulus refererer til i Efeserne 2:6. Dette er noget der allerede er sket i den troendes liv ved omvendelsen, men det må aldrig få lov at overskygge eller afløse det fremtidige håb; de dødes genopstandelse i Kristus (2. Tim 2:18). For alle Bibelens forfattere er dette fremtidige storslåede scenarie, den begivenhed der markerer slutningen på denne nærværende onde verden (Gal 1:4) og i stedet indvarsler Messias' tidsalder.

Først og fremmest, i et enkelt tilfælde, er Kristus citeret for at sige at Guds Rige er "*kommet til*" [ephthasen] dem der fik uddrevet dæmoner (Matt 12:28; Luk 11:20). Satans Rige var derved blevet overvundet i den enkelte person, der blev udfriet fra lænkerne af dæmoners indflydelse. Denne forståelse af Guds Rige er anderledes end den verdensomspændende sejr ved denne verdensalders ende, selvom det naturligvis også er en forventning om den endelige sejr.

Men det bør samtidig bemærkes, at den samme formulering “kommet til” [epithasen] finder vi også i 1. Thes 2:16, hvor det lader til at betyde, at vreden er “kommet til” menneskene i fremtiden på Guds Vredes Dag. De er modtagere af Guds fremtidige hævn, som Paulus i det samme brev beskriver som den “kommende Vrede” (1 Thes 1:10). Så på samme måde at sige, at Riget er “kommet til” en person, betyder simpelthen, at da dæmonen forlod det menneske, blev han kandidat til Guds fremtidige Rige.

Bekræftelsen på at dette er den korrekte måde at forstå ovenstående på, får vi af Moulton og Milligan i deres “Vocabulary of the Greek Testament” (s. 331). Beviser fra papyrussen fortæller os, at parallellen i 1. Kor 10:11; “ til hvem Tidernes Ende er kommen” betyder “ *upon whom the ends of the ages have come*” til “dem der er arvinger til evighedens (the ages) frugter” [*who are heirs of the revenues of the ages*]. At sige at Riget er “kommet til” et menneske, fortæller sandsynligvis at det menneske er arving til det fremtidige Rige. (Luk 17:21)

Lukas 17:21

For det andet fortæller Lukas (som den eneste) om en episode hvor Jesus siger, at “Guds Rige er inden i eder” (Luk 17:21). At tage en enkelt passage og konkludere, at det betyder at Riget nu er ankommet og fuldt ud oprettet her på jorden og ikke har nogen anden fremtidig relevans, ville ikke bare være i modstrid med resten af det nye Testamente, men det ville også fremstille Lukas som vanvittig inkonsekvent; for bare få vers senere, beskriver han Jesu komme “som Lynet der lyner fra den ene ende af himlen til den anden (17:24), og senere identificerer han denne begivenhed med Guds Riges komme (Luk 21:31). Det er tydeligt at Riget er tilstede blandt menneskene, på den særlige måde, at Kongen af Riget selv er tilstede, selvom Farisæerne ikke anerkendte ham som Kongen. Der var jo ikke meget idé i at se efter det store verdensomspændende Rige, når de ikke engang kunne genkende Kongen af det Rige.

For det tredje; indgang i Riget er i en enkelt passage, beskrevet som en proces der begynder nu (Matt 23:13). Det er velkendt at alle de store fremtidige begivenheder, skal forventes af den troende allerede nu. Det fremtidige Rige konfronterer hver af os, når vi hører det gode budskab om at Gud en dag i fremtiden skal overtage styringen af verden. Så i den forstand må den kristne, allerede i dette liv, begynde sin rejse mod indgangen til Riget ved denne tids ende. Indgangen til Riget som vi ser den her, begynder altså i det nuværende liv. På samme måde forklarer Paulus, at vi er blevet overført til Guds Rige , ved at være blevet reddet fra denne onde verden i mørkets magt (Kol 1:13). Det er vigtigt at lægge mærke til, at han ikke her siger, at vi allerede har fået Riget. I det samme brev beskriver han at vi skal få arven til vederlag (belønning) som noget vi har til gode at få (Kol 3:24). Et andet sted konstaterer han at “kød og blod” (dvs. Mennesker i deres fysiske tilstand) ikke kan “arve Guds Rige” (1 Kor 15:50). Han kobler også Rigets komme sammen med Kristi fremtidige åbenbarelse (2 Tim 4:1), og dette er han sidste kommentar på dette centrale emne.

Det vil være passende på dette tidspunkt, at inkludere kommentarer fra den anerkendte jødiske historiker, Dr. Hugh Schonfield, som brugte et helt liv på at studere kristendommens ophav og som er mere end kvalificeret til at kommentere på, hvordan det nuværende begreb “Guds Rige” har fjernet sig fra dets oprindelige messianske kontekst.

“Kristne har meget forskellige opfattelser af, hvad begrebet “Guds Rige” betyder. Den overvejende del mener at det er en tilstand som den troende oplever, både individuelt og i kirkelivet som en del af Kristi legeme. I denne forståelse regerer Kristus allerede. Men kun i et enkelt skriftsted - som er en fejlversættelse af den græske grundtekst - er Guds Rige eller Himmerige repræsenteret som værende noget inde i mennesket. Så ivrige har kirken været for at undgå konsekvenserne af at Jesus er Messias, at de har udvalgt disse ord “ Guds Rige er inden i eder” til at have særlig betydning (Luk 17:21). Alle andre steder i de synoptiske evangelier, i Lukas som i Matthæus og Markus, er Guds Rige noget der foregår her på jorden, hvis komme vi skal bede om, som jøderne skulle søger efter og bestræbe sig på at blive kendt værdige til og derefter få indgang til, og som beskrives som “nært forestående”. Det er sidestillet begyndelsen af den Messianske æra (For Christ’s sake, s.68).

Hvis studenter og fortolkere af skrifterne skal gengive den centrale lære i det nye Testamente om evangeliet om Guds Rige, er det tydeligt at fokus skal ændres. Jeg havde muligheden for stille spørgsmål til en ældre engelsk sognepræst angående hvilken rolle Jesu genkomst spillede i hans prædikener. Svaret var “ingen overhovedet”. Præsten forklarede villigt, at han i særdeleshed ængstedes over de adventsprædikener han skulle holde, da han vidste at han skulle prædike om Jesu komme! Rigets komme ved Jesu genkomst.

Rigets komme ved Jesu genkomst

Guds Rige er primært forbundet med Kristi genkomst. Det er det store formål med det nuværende kristne liv. Faktum er, at grunden til at vi hører så lidt om Kristi genkomst, er udtryk for hvor lidt Guds Rige betyder for os. Hvis tv-transmitterede gudstjenester er repræsentative, så lader det til at hele det eskatologiske håb om indgang i Riget er blevet opgivet. Det må betyde intet mindre, end at hjertet og essensen i kristendommen er blevet opgivet. For det Nye Testamente er grundlagt på Kristi genkomst og hans evangelie om Riget, og det Rige er selve grundlaget for håbet om at Kristus vil komme tilbage til jorden og oprette det. Det er først og fremmest, som vi har set, et fremtidigt Rige (dog skal vi, som vi læser i Johannesevangeliet, allerede nu påbegynde det fremtidige “Liv” [Life of the future age] nu). Det vil ikke være nok i sig selv udelukkende at prædike tro og kærlighed; for Paulus siger tydeligt, at udviklingen af disse to kvaliteter, afhænger af først at gribe **håbet** om det fremtidige Rige. I Kolossenserne 1:4-5 fortæller han at “jeres tro... Og den kærlighed... **på grund af det håb** der er henlagt til jer i Himlen”. Det er essentielt at håbet defineres når det nu er stimulansen for troen og kærligheden. Håbet er alle vegne i det Nye Testamente rettet mod Kristus og det fremtidige Rige. Som Alan Richardson siger:

“Håbet er konsekvent eskatologisk, altid refererende til Herren Jesu genkomst ved denne verdens ende [denne tidsalders ende]”.
(Theological Word-book of the Bible, s.109)

Det håb som alt hviler på, er overbevisningen om at det herlige Rige vil blive oprettet ved Messias’ genkomst. Vi bør notere os, at håbet i det Nye Testamente aldrig er peger på det øjeblik hvor individet dør, men altid mod Parousia [Kristi genkomst].

Det Nye Testamente beskriver de første kristnes (og ligeledes vores når vi tror) håb for deres egen deltagelse i det Messianske styre, når Riget kommer. Forbavsende nok gør dette ikke særligt stort indtryk på nutidens kirkegængere, for de har lært at se målet for dette liv på en ganske anderledes måde, nemlig at det enkelte menneske opnår målet i det øjeblik de dør og desuden kommer de til et sted langt væk fra jorden. Det lader kun sjældent til at gå op for læsere af Biblen, at en sådan tænkning er radikalt anderledes end de tidlige kristnes forståelse af målet. De tidlige kristne forventede at skulle arve [eje] *jorden* (Matt 5:5).

Jorden. Fornyet og genoprettet under Messias' styre, skulle være deres "Himmerige" [Kingdom of Heaven] (dvs.: et Rige med guddommelig oprindelse der skulle komme fra Himlen). Var Abraham, de, i det Nye Testamente, troendes fader, ikke blevet lovet jorden som sin arv (Rom 4:13)? Opholdt han sig ikke i et land, som han senere skulle tage i eje, selvom han ikke fik så meget som en "fodsbred" i sin levetid? (ApG 7:5; Heb 8:11). Da Jesus lovede jorden til sine disciple, bekræftede han blot hvad der havde været de trofastes menneskers håb i flere tusinde år allerede (Salme 37). Dette er bibelske fakta ud over skyggen af enhver tvivl og ingen behøver at gå længere væk, end den nærmeste boghandel for at få dette bekræftet. "The Pelican Commentary on Matthew", af J.C. Fenton, giver os en simpel definition af Guds Rige:

"Jesus lover Guds Rige til disciplene - dette er den største gave, at regere over jorden, når Gud begynder at herske... at blive sat over verden som herskere under Gud (Matt 25:21; 23 "jeg vil sætte dig over meget"). Disciplene vil blive trøstet af Gud når hans Rige kommer og hans vilje sker (6:10)"

I sin kommentar på den kristnes belønning "i himlen", siger Fenton: "*I himlen betyder ikke, at den kristne vil komme til himlen (en idé sjældent fundet i det Nye Testamente), men "med Gud"* (s.83 understregning tilføjet).

Lad læseren søge i det Nye Testamente. Han vil ikke finde et løfte om en belønning "over skyerne/himlen". Den ærværdige J.A.T. Robinson fastslår sandheden, når han siger: "Intet sted i Biblen er himlen destinationen for dem der dør" (In the End God, s.105). Den samme påstand fremføres af Robert Girdlestone, M.A.: "Vi læser sjældent at den gudfrygtige vil fare til himmels, hverken ved døden eller genopstandelsen. Vi hører i stedet om et Rige der skal oprettes på jorden, en himmelsk by der kommer ned ovenfra, og skal tage plads på den nye eller fornyede jord". (Synonyms of the Old Testament, s.267).

I the Pelican Commentary on Matthew kan vi læse at i Fader Vor-bønnen, lærer "disciplene først og fremmest at bede om at den "kommende/fremtidige tidsalder" skal komme; sammenlign den aramæiske bøn i 1 Korinther 16:22: "Kom, herre" (Maran Atha), og Åbenbaringen 22:20: "Kom, Herre Jesus" (Pelican Commentary on Matthew, side 101). Matthæus har mere at sige om dette fremtidige Rige i 19:28. Fenton forklarer at den "kommende tidsalder" ("regeneration") refererer til "*the Kingdom as the time when everything will be made new, born again because God's will will be done on earth* (6:10)... Christ comes to rule." The disciples "will share in his dominion over the New Age" (s. 317). **[oversættelse:** Riget, tiden hvor alting bliver fornyet, genfødt fordi Guds vilje vil blive efterlevet over hele jorden... ((6:10) Kristus kommer for at regere, "disciplene" vil tage del i at regere i denne nye tidsalder (side 317)] De vil tage del i arbejdet med at forny verden og lære og undervise menneskeheden.

Disse passager og mange andre i det Nye Testamente, er med til at definere håbet som ligger i kernen af Fader Vor-bønnen: "Komme dit Rige!" Det Rige, hvis komme vi beder om, er intet mindre end en tilstand på jorden, hvor Guds vilje udføres til fuldkommenhed. Disciplene vil være værktøjer til brug i Kristi administration i guds-styret (teokratiet), og bruger således deres guddommeligt tildelte myndighed som med-herskere i det messianske Rige for at yde den størst mulige tjeneste. Men ingen steder i det Nye Testamente, fortælles det, at denne tilstand på jorden kan opnås før Kristus kommer igen. Så at bede "komme dit Rige", er derfor i virkeligheden det samme som at bede for Messias' komme, han som skal oprette det guddommelige styre på jorden. Dette er det centrale tema i Apostolsk Kristendom:

"vide I ikke, at de hellige skulle dømme Verden?" (1 Kor 6:2).

"dersom vi holde ud, skulle vi ogsaa være Konger med ham" (2 Tim 2:12)

"og de skulle være Konger paa Jorden" (Åb 5:10)

Et Messias-styre over en fornyet jord, er jo det herlige håb som alle GT's profeter talte om og som apostlene tålmodigt forventede som genoprettelsen af alle ting ApG 3:21). Dette håb kom Jesus for at stadfæste (Rom 15:8). I denne sammenhæng kommenterer professor T.F. Glasson i sin bog "Jesus and the End of the World" noget der er meget essentielt:

"Profeterne og Salmisten beskriver en tidsalder af fred og retfærdighed, i hvilken menneskene vil smede deres sværd om til plovjern. Kristendommen har ingen ret til at afvise disse åbenbaringer af fremtiden: Esajas 2:11; Salme 72 og mange andre lignende. At sige at disse visioner er noget der vil finde sted i Himlen, er at afvise dem. Himlen er allerede fuld af fred og kærlighed. At påstå at de løfter som Messias skal komme og opfylde, skal finde sted i Himlen, er faktisk at afvise og kassere løfterne" (side 129, understregninger tilføjet).

"Afvise", "kassere" løfterne om en tidsalder af fred og retfærdighed?! Har vi, ligesom så mange tidligere generationer, ikke formået at give agt på og lytte til profeternes budskab, Guds tjenere og talsmænd? Dette er præcis den pointe som Kenneth Leech (citeret tidligere) prøver at lave. Han anklager kirkerne for at have gjort hele det jødisk-kristne håb om jordens fornyelse, til noget vrøvl -- "Dit Rige komme, Din vilje ske på jorden". Vil ingen rejse sig og slå i bordet, når kirken på den måde sælger ud af profeternes visioner?

Tabet af håb og vision

Forløbet hvor kirken oprindeligt begyndte at tabe håbet på fremtiden, startede allerede da Jesu genkomst ikke kom med det samme. I stedet for at holde fast i troen og håbet på, at Kristi løfter i sidste ende ville blive opfyldt ved Herrens Jesu genkomst og oprettelse af Riget, trak kirken sig i stedet i retning af et helt andet, selvopfundet, håb (med hjælp fra hedensk græsk filosofi) -- nemlig, ved dødens indtræffelse, at opnå direkte optagelse til et himmelsk Rige "over skyerne". Dette håb har intet at gøre med det bibelske løfte om det Messianske Rige på Jorden, samt accepten af at det Messianske Rige rent faktisk var det håb Jesus og apostlene prædikede. Dette falske håb er og har været årsag til stor forvirring.

Dette falske håb var "sikkert" i den henseende, at det ikke kunne blive valideret eller udfordret. Men det er ødelæggende, ikke kun fordi det forvrænger det apostolske budskab om det kommende Rige, men også fordi det har frataget kirkerne et egentligt svar til ateismen, hvis mål er at overvinde verden. Det værste er, at dette falske håb fratager Jesu status som Messias, som ifølge denne populære ide, aldrig rigtigt kommer til jorden som Messias, ham der skal sidde på Davids trone (Lukas 1:32-33), og genoprette alle ting, hvilket er hele temaet i det Gamle Testaments profetier (ApG 1:6; 3:21).

Beklageligvis har kirken efterfølgende forsøgt, at tilpasse det Ny Testaments lære, til deres egen version af det kristne endemål. For det Nye Testamente bliver i det store hele uforståeligt, når det læses med den forudsætning, at den kristne "farer til himmels" som en ikke-legemlig sjæl, ved den fysiske død. Det bibelske syn på dette er i stedet, at den kristne skal opstå fra de dodes søvn ved opstandelsen (Dan 12:2) og herske i Guds Rige når Kristus kommer tilbage (Åb 5:10). Disse to måder at se frelsen på kan ikke forenes. Vi må enten godtage den ene eller den anden. Det er det ældgamle valg mellem at tro på enten den tro "som en gang er blevet overleveret til de hellige" (Jud 1:3) eller på menneskelig overlevering. Vi bør hæfte os ved de indsigtfulde ord fra teologen fra the Church of England, som påpegede at fra det andet århundrede kom "græsk og romersk tænkning til at dominere kirkens perspektiv i stedet for den oprindelige hebraiske tænkning. Kirken er aldrig kommet sig over denne ulykke; hverken i deres doktriner eller i deres praksis" (Canon Goudge, *The Calling of the Jews*).

Den enkelte troende bør, når han/hun ser denne ulykkelige afvigelse fra den oprindelige apostolske tro, kæmpe for at genoptage den hebraiske tænkning som er grundlaget for den oprindelige tro. Dette opnås kun ved at fordybe sig og studere det Nye Testamente grundigt og fralægge sig alle de overleveringer, som i stedet bare har forkludret de apostolske skrifter.

Summarizing the Data

Det vil derfor være en god idé, at have en komplet oversigt over det Nye Testaments brug af begrebet "Guds Rige" (eller Himmerige), så vi kan se hvilken status og forrang Bibelens forfattere giver til dette Rige, som det fremtidige verdens-styre med Kristus i spidsen.

De følgende passager fra Evangelierne, refererer til Rigets komme, som en fremtidig, storslået begivenhed. Inkluderet i disse er Kristi "komme med Riget" (dvs. "komme for at oprette Riget"). Dette samme historiske klimaks, ses som et "forsyn" ved "transfigurationen" (Matt 17:1-9; Mark 9:2-13).

Matt 6:10-13: Det kommende Rige associeret med magt og ære; Sammenlign Matt 20:21 med Mark 10:30: **"Riget" er lig med "Herlighed"**.

Matt 24:30: Når Kristus kommer for at oprette Riget, skal det ske "med kraft og megen herlighed". Matt 16:28; Mark 9:1; 11:10 - "det kommende Rige"; Lukas 9:27-28; 11:2; 21:31; 22:18; 22:30; 23:42-43: **"Riget" lig med det fremtidige paradis.**

De følgende vers beskriver de hellige som værende "i Riget", *men ikke før Kristus kommer.*

Matthæus: 5:19 (i forhold til indgang i Riget i vers 20); 8:11; 11:11; 13:43 (Riget ved enden af denne tidsalder); 26:29;
Markus 14:25 (parallel til "den dag");
Lukas: 7:28; 13:28-29; 14:15; 22:16

De følgende vers taler om at "gå ind" eller "arve" Riget, og er associeret med at opnå den fremtidige frelse:

Mattæus: 5:20; 7:21; 18:3; 19:23-24; 21:31; 25:34;
Markus: 9:47; 10:15; 10:23-25;
Lukas 18:17; 18:24-25.

De følgende vers sidestiller Riget med det fremtidige formål og belønning for de kristne:

Matthæus: 5:3; 5; 10 (Himmeriges Rige er deres = de arver jorden); 6:33 ("søg først Guds Rige").
Lukas: 6:20-23 ("jeres er Riget" parallel til "I skal glæde jer og juble på den dag"); 9:62 (vel skikket for Guds Rige); 12:31.

De følgende vers refererer til det fremtidige Rige som der hvor Kristus regerer med sine hellige:

Matthæus: 19:28
Lukas: 22:29-30

De følgende vers beskriver det at "vente på Riget" efter at Jesus havde prædiket på jorden:

Marus: 15:43
Lukas: 23:51 (sammenlign med Lukas 2:25 "forventede Israels trøst" = "forvente Jerusalems forløsning", 2:38)

I forlængelse af disse specifikke referencer til Riget, er der mange passager der refererer til Riget under andre (men sammenhængende med Riget) termer:

"Liv", "herlighed", "frelse", "håb", "arv", "livet i denne kommende tidsalder [life of the coming age] (= evigt liv): Matthæus 5:5; 19:17, 25; 19:28 ("igenfødselen" = "den kommende tidsalder"); 21:43; 22:2 ("bryllup"); 25:31, 46; Markus 9:43; 10:30; 13:26; Lukas 18:26.

Lukas 19:11 viser os at det var en fejl at forvente en øjeblikkelig tilsynekomst af Riget mens Jesus stadig forkyndte på jorden. Riget hænger i stedet sammen med at "vende tilbage (vers 12) og " da han kom igen, efter at han havde faaet Kongemagten" (vers 15).

Det følgende beskriver Riget som "nær":

Matthæus 3:2 (Johannes Døberen viser at samlingen af hveden i laden, sker samtidig med tilintetgørelsen af de uretfærdige, 3:12); 4:17; 10:7; Markus 1:15.

Hvis disse skriftsteder refererer til Kristi missionering i Palæstina, så støtter de de personer der måtte mene, at Riget er nuværende. Disse skriftsteder opvejes dog af de mange andre skriftsteder, der beskriver Riget som værende fremtidig.

De følgende skriftsteder taler om Riget på en anden måde; en nuværende realitet:

Matthæus 11:12 (tages med vold); 12:28 (Guds Rige er kommet til jer); 23:14 (indgang til Riget begynder nu); Lukas 10:11 (Riget er kommet nær - *i den forstand, at det prædikes for dem af Rigets repræsentanter*); 17:21 (Guds Rige er *iblandt* jer [entos = "in the midst"]); Markus 10:15; Lukas 18:16-17 (at modtage budskabet om Riget = acceptere budskabet om Riget); Lukas 16:16 (evangeliet forkyndes); Matthæus 19:12 (fravælgelse af ægteskab for Rigets skyld).

I Apostlenes Gerninger og i epistlerne er Riget stadig det centrale tema i forkyndelsen af evangeliet, tilføjet genopstandelsen af "navnet, Jesus Kristus". Den totalte beskrivelse af den apostolske forkyndelse er derfor "Evangeliet om Guds Rige og Jesu Kristi Navn" (ApG 8:12), men dette forkortes gennem hele det Ny Testamente til "Rigets ord" (Matt 13:19), "Guds ord" (Lukas 8:11), eller bare "ordet" (Mark 14:15).

En anden term er "sandheden". Sparsomt brug af termerne "Guds Rige" eller "Guds regering" er forståeligt, eftersom det at tale åbenlyst om et rige, kunne få alvorlige politiske konsekvenser, til hvilke den nærtagende Cæsar kunne reagere uhensigtsmæssigt.

I Apostlenes Gerninger diskuteres Riget først af den genopstandne Kristus og hans apostle (ApG 1:3). Det var stadig det centrale emne i det Messianske fællesskab. Dette vises tydeligt i det yderst vigtige spørgsmål fra apostlene til Jesus mht. hvornår genoprettelsen af Riget skulle finde sted (ApG 1:6). Men dette skulle dog ikke afsløres. Men der er ingen tvivl om, at Riget skal genoprettes (ApG 3:21). (Genoprettelse var en passende term, da Guds Rige havde eksisteret i en midlertidig form under David, Jesu forfader, 1. Krøn 28:5; 2 Krøn 13:8) Jesus skulle ifølge profetierne i sidste ende sidde på Davids trone (ApG 2:30), som også forkyndt af englen (Lukas 1:32). Det er tydeligt, at genoprettelsen var en fremtidig begivenhed, adskilt fra udgydelsen af den hellige ånd som skulle ske umiddelbart efter "om ikke mange dage" (ApG 1:5). Evangeliet om Guds Rige ("ordet", "budskabet") er det gennemgående tema i den apostolske forkyndelse og kan spores hele vejen gennem Apostlenes Gerninger sammen med det andet centrale tema: Jesu genopstandelse. Budskabet er stadig om det fremtidige Rige som vi ser i Paulus' udtalelse "vi maa igennem mange Trængsler indgaa i Guds Rige" (ApG 14:22).

I epistlerne er Riget ligeledes en fremtidig belønning og målet for de troenes menighed (1 Kor 6:9-10; Gal 5:21; Efe 5:5). De kristne er blevet inviteret ind i Riget og må nu vandre denne kaldelse værdig (1 Thess 2:12). De helliges regering er konsekvent forstået som fremtidig: "Eller vide I ikke, at de hellige *regere* dømme Verden?". Kommentarerne i International Critical Commentary er vigtige her, da de fortæller at "regere" er den korrekte oversættelse, og ikke bare "dømme" eller "udtale dom over". (Moffatt oversætter således: "manage the world" [håndtere, lede, styre, vejlede, retlede]). De helliges fremtidige regering sammenlignes et par vers senere ved udtalelsen: "Eller vide I ikke, at uretfærdige *skulle ikke arve* Guds Rige?" (1 Kor 6:9-10). Dette bekræfter at vi hele vejen igennem evangelierne ser, at belønningen for de trofaste troende er at skulle regere med Kristus i det "kommende Rige". Dette forklarer også hvorfor Apostlene vedblivende insisterede på "den kommende Verden; om hvilken vi tale" (Heb 2:5).

En undersøgelse af Lukas 22 vil vise os, at udvælgelsen af Apostlene til at regere i Riget, er det centrale emne i den nye Pagt, stadfæstet ved Herrens blod (Lukas 22:20). Det græske ord for "Pagt" (vers 22) finder vi også i dets verbale form "tildele" (vers 29). Sammenhængen er ikke til at tage fejl af, og viser at de tidlige kristne så sig selv som del af den fremtidige Messianske regering, som dem der var udvalgt til at regere med Kristus i Riget: "dersom vi holde ud [med ham], skulle vi ogsaa være Konger med ham" (2 Tim 2:12); "om ellers vi lide med ham for ogsaa at herliggøres med ham" (Rom 8:17). Ligesom i Markus 10:37 og Matthæus 20:21, finder vi her løftet om herlighed og herliggørelse som parallel til løftet om Riget og regeringsmagten. Vi kan derfor ud af dette forstå, at de hyppige henvisninger til den fremtidige manifestation af Kristi herlighed også beskrives som den fremtidige manifestation af Riget. Manifestationen af Kristi herlighed er det samme som den fremtidige manifestation af Riget.

Vi bør også undersøge udtrykket "Herligheds Rigdom" i Efeserne 1:18 som endnu en omskrivning for de helliges arv, Riget (sammenlign det tyske ord "Reich" som er roden til ordene "Kingdom" og "riches"). I et af Paulus' sidste udtalelser er Riget igen associeret med "Kristi komme" (2 Tim 4:1). Det kan virke som om at Paulus i nogen forstand forstod Riget som nuværende, når han siger at "*Thi Guds Rige bestaar ikke i at spise og drikke, men i Retfærdighed og Fred og Glæde i den Helligaand*" (Rom 14:17). Her refererer begrebet Guds Rige til selve frelses-processen; den troenes nuværende liv, skal reflektere det liv som vil blive os givet i fuld skala, når Riget endelig bliver etableret ved Kristi genkomst.

Til sidst ser vi også i Åbenbaringen, at Kristi regering med de kristne er en fremtidig begivenhed: Som det nye Israels regering, har han "gjort os til et Kongerige, til Præster [*til konger og præster*] for sin Gud og Fader" (Åb 1:6), og "de [de udvalgte] skulle være Konger [regere] paa Jorden" (5:10). "Herredømmet over Verden er blevet vor Herres" ved hans komme i herlighed (Åb 11:15; 19:6-21) og ved oprettelsen af hans Rige (Åb 20). Denne passage fortsætter med at lide under en uretfærdig behandling, fra de personer der åbenbart finder udsigten til at skulle regere sammen med Kristus uacceptabel. Dette ses tydeligt i og med det centrale apostolske håb om oprettelsen af Guds Rige på jorden i stor stil afvises rundt omkring i kirkerne. Den indignation der drev Paulus til at gå korintherne på klingen og spørge - "Ved I ikke at de hellige skulle dømme verden?" - fortjener at blive taget alvorligt og hørt af nutidens troende. I en mørk verden som denne, intet kunne være mere passende end at inspirere håb og udholdenhed, end udsigten til Jesu genkomst og indstiftelse af en ny tidsalder af fred og retfærdighed... men hvor hører vi dette håb forkyndt?

Det statistiske bevis i det Nye Testaments brug af termen "Guds Rige", peger uden tvivl på, at Riget primært er en storstående fremtidig begivenhed ved den messianske tidsalders begyndelse "om hvilken vi tale" (Heb 2:5). Der omtrent syv gange flere referencer til Riget som værende en fremtidig begivenhed, end som tilstedeværende allerede mens Jesus gik på jorden. Dette bekræftes også af Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament: "*Men langt hyppigere* [end referencer til dets tilstedeværelse], *tales Riget om som en fremtidig velsignelse*" (side 97).

Riget er kernen i det håb, som skal holde den troende stærk gennem trængslerne og lidelserne i dette liv, i forberedelsen til livet i den kommende tidsalder. Skulle der stadig være tvivl i læserens sind, burde dette kunne opklares med et mindre studie. Det erkendes af alle autoriteterne, at den arv som de kristne skal modtage, tales alle steder i det Nye Testamente som stadig værende fremtidig. De troende er nu "arvinge", men har endnu ikke *modtaget* arven (Jakob 2:5; m.fl.).

The Theological Word Book of the Bible spørger: "Hvad er denne arv?" - "Guds Rige", "jorden", "evigt liv", "frelse"... **Guds Rige** er den mest karakteristiske beskrivelse af arven" (side 113). Hvis arven er fremtidig og beskrevet som værende Guds Rige, så bør der ikke være nogen tvivl om, at Riget primært er i fremtiden, manifesteret i Kristus og hans udvalgte regering på jorden. Dette er alle de hebraiske profeters store håb, bekræftet af Jesus (Rom 15:8), som kernen i budskabet om Riget. Siden troen er forankret i Jesu sunde ord og lære (1 Tim 6:3), burde kirkerne have travlt med at prædike budskabet om Riget (Matt 24:14).